

Regeringens proposition

1981/82: 84

om ändring i lagen (1968: 576) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar;

beslutad den 3 december 1981.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

ROLF WIRTÉN

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att grundfonden för Konungariket Sveriges stadshypotekskassa höjs från 8,5 miljarder kr. till 10,5 miljarder kr. Vidare föreslås viss utvidgning av stadshypoteksföreningarnas möjlighet att lämna lån inom den kommunala sektorn.

Förslag till

Lag om ändring i lagen (1968: 576) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1968: 576) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar,¹

dels att orden "av inteckning" i 11 § skall bytas ut mot "i form av pantträtt",

dels att orden "säkerhet av inteckning i fast egendom eller tomträtt" i 28 § skall bytas ut mot "inteckningssäkerhet",

dels att ordet "inteckning" i 30 § första och andra styckena skall bytas ut mot "pantbrev",

dels att 13, 19 och 31 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 32 §, av nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*13 §²

Som grundfond för kassan ställer staten till förfogande en av riksgäldsfullmäktige utfärdad garanti-förbindelse på *åtta* och en halv miljarder kr.

Som grundfond för kassan ställer staten till förfogande en av riksgäldsfullmäktige utfärdad garanti-förbindelse på *tio* och en halv miljarder kr.

19 §³

Stadshypoteksförening har till ändamål att lämna lån mot säkerhet av *inteckning i fast egendom* eller tomträtt och lån åt samfällighetsförening eller kommun samt att driva annan verksamhet som står i samband därmed.

Stadshypoteksförening har till ändamål att lämna lån mot säkerhet *i form av pantträtt i fastighet* eller tomträtt (*inteckningssäkerhet*) och lån åt samfällighetsförening, kommun, *landstingskommun* och *sådan församling eller samfällighet som avses i lagen (1961:436) om församlingsstyrelse* samt att driva annan verksamhet som står i samband därmed.

31 §⁴

första stycket

Till *samfällighetsförening* eller kommun får stadshypoteksförening lämna lån utan in-teckningssäkerhet. Lån till *kommun* får dock läm-

Till kommun, *landstingskommun* och *sådan församling eller samfällighet som avses i lagen (1961:436) om församlingsstyrelse* får stadshy-

¹ Lagen omtryckt 1974: 261. Senaste lydelse av lagens rubrik 1975: 653.

² Senaste lydelse av 13 § 1979: 1111.

³ Senaste lydelse av 19 § 1976: 224.

⁴ Senaste lydelse av 31 § 1976: 224.

nas endast för bebyggelse som finansieras med stöd av statligt bostadslån eller statligt lån för anordnande av allmän samlingslokal.

andra stycket
andra meningen

Kommun får ej beviljas lån till högre belopp än som hade kunnat utgå om lånet hade lämnats mot in-teckningssäkerhet med företräde framför det statliga lånet.

tredje stycket

Lån får lämnas samfällighetsförening eller kommun även i form av byggnadskreditiv. Första stycket och andra stycket första meningen äger därvid motsvarande tillämpning.

31 § första stycket
första meningen

Till samfällighetsförening eller kommun får stadshypoteksförening lämna lån utan in-teckningssäkerhet.

31 § andra stycket
första meningen

Samfällighetsförening får ej beviljas lån till högre belopp än det vartill med hänsyn till 30 § första och tredje styckena lån mot in-teckningssäkerhet sammanlagt kunnat lämnas för de fastigheter som har del i samfälligheten.

31 § tredje stycket

Lån får lämnas samfällighetsförening eller kommun även i form av byggnadskreditiv. Första och andra stycket första meningen äger därvid motsvarande tillämpning.

poteksförening lämna lån utan in-teckningssäkerhet. *Sådant lån får dock lämnas endast*

1. för bebyggelse som finansieras med stöd av statligt bostadslån eller statligt lån för anordnande av allmän samlingslokal eller

2. för omsättning av lån som tidigare lämnats mot in-teckningssäkerhet.

Lån enligt första stycket 1 får ej beviljas till högre belopp än som hade kunnat utgå om lånet hade lämnats mot in-teckningssäkerhet med företräde framför det statliga lånet.

Lån får lämnas även i form av byggnadskreditiv. Även därvid skall första och andra styckena tillämpas.

32 §⁵

Till samfällighetsförening får stadshypoteksförening lämna lån utan in-teckningssäkerhet. Lån får inte beviljas till högre belopp än det vartill lån, med hänsyn till 30 § första och tredje styckena, mot in-teckningssäkerhet sammanlagt kunnat lämnas för de fastigheter som har del i samfälligheten. Lån får under samma förutsättningar lämnas även i form av byggnadskreditiv.

⁵ 32 § upphävd 1970: 66.

†1 Riksdagen 1981/82. 1 saml. Nr 84

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

EKONOMIDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1981-12-03

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Ullsten, Wikström, Friggebo, Dahlgren, Söder, Johansson, Wirtén, Andersson, Boo, Petri, Eliasson, Gustafsson, Ahrland, Molin

Föredragande: statsrådet Wirtén

Proposition om ändring i lagen (1968: 576) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar

1 Inledning

Stadshypoteksinstitutionen består av en central kassa – Konungariket Sveriges stadshypotekskassa – och tjugo regionalt verksamma stadshypoteksföreningar. Genom föreningarna lämnar institutionen lån i huvudsak mot säkerhet i form av panträtt i bostads- och affärsfastigheter. Lån kan dessutom lämnas utan särskild säkerhet när det gäller samfällighetsföreningar och kommuner. Stadshypotekskassan har till uppgift att skaffa medel till föreningarnas kreditgivning genom upplåning mot obligationer eller genom annan upplåning. Kassans upplåningsrätt bestäms av storleken av den grundfond som staten ställer till kassans förfogande. Upplåningen får inte överstiga tio gånger grundfondens storlek. Grundfonden uppgår f. n. till 8,5 miljarder kr. och består av en garantiförbindelse som fullmäktige i riksgäldskontoret har utfärdat. Den senaste grundfondshöjningen skedde år 1979 med 1,5 miljarder kr. (prop. 1979/80: 44, NU 14, rskr 84, SFS 1979: 1111).

Stadshypotekskassan har i en skrivelse till regeringen den 21 oktober 1981 hemställt att kassans grundfond höjs från 8,5 miljarder kr. till 10,5 miljarder kr. Vidare har kassan hemställt att stadshypoteksföreningarnas rätt till långivning utvidgas till att avse även landstingskommun och sådan församling eller samfällighet som avses i lagen (1961: 436) om församlingsstyrelse samt att föreningarna får rätt att vid omsättning av lån lämna dessa eller kommun nytt lån utan säkerhet oberoende av om fastigheten är statligt finansierad. Skrivelsen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*.

Yttranden över stadshypotekskassans framställning har avgetts av bankinspektionen, bostadsstyrelsen, fullmäktige i Sveriges riksbank, fullmäktige i riksgäldskontoret och delegationen för bostadsfinansiering.

2 Föredragandens överväganden

Bestämmelser för stadshypoteksinstitutionens verksamhet finns i lagen (1968: 576) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar (SL, omtryckt 1974: 261, ändrad senast 1979: 1111). Enligt 13 § SL ställer staten till förfogande en av riksgäldsfullmäktige utfärdad garantiförbindelse som grundfond för kassan. Grundfonden är avsedd att i sista hand användas för att fullgöra stadshypotekskassans förbindelser gentemot obligationsinnehavare. Efter anmälan till riksgäldskontoret får grundfonden tas i anspråk för att fullgöra kassans förbindelser om kassan tillfälligtvis saknar medel. Annars får grundfonden användas endast vid kassans likvidation. Tas grundfonden i anspråk i annat fall än vid likvidation, skall det använda beloppet snarast möjligt återbetalas till staten. Vid återbetalning skall staten ersättas för den ränta som staten kan ha utgett med anledning av att fonden har använts. Vid likvidation får grundfonden utnyttjas endast i den mån annan tillgång saknas som svarar för kassans förbindelser.

Enligt 7 § andra stycket SL krävs tillstånd av regeringen för att kassan skall få ta upp nytt lån, om grundfonden genom förluster på kassans rörelse i dess helhet går ned mer än 5%. Är nedgången större än 10% krävs dessutom riksdagens medgivande. Enligt 7 § tredje stycket skall kassan göra anmälan till regeringen om grundfonden tas i anspråk för att täcka förlust.

Stadshypoteksföreningarna har enligt 19 § SL till ändamål att lämna lån mot säkerhet av inteckning i fast egendom eller tomträtt. Lån får också lämnas åt samfällighetsförening och kommun. Till sistnämnda låntagare får en förening lämna lån utan inteckningssäkerhet (31 § första stycket SL). Lån till en kommun får dock lämnas endast för bebyggelse som finansieras med stöd av statligt bostadslån eller statligt lån för anordnande av allmän samlingslokal.

Stadshypotekskassan framhåller i sin skrivelse att låneverksamheten har ökat avsevärt under senare tid. Kassan bör vara beredd att under år 1982 möta låneanspråk av minst samma storlek som under de senaste åren. Kassans upplåningsmarginal är f. n. otillräcklig. Liksom tidigare bör marginalen vidgas genom en höjning av grundfonden.

Vad gäller höjningens storlek erinrar kassan om att låneanspråken i främsta rummet beror på bostadsbyggandets omfattning. Med hänsyn till den emissionsverksamhet som kassan förutser under den kommande tvåårsperioden, föreslår kassan att grundfonden höjs med 2 miljarder kr. så att fonden blir 10,5 miljarder kr.

Samtliga remissinstanser har tillstyrkt stadshypotekskassans framställning eller lämnat den utan erinran.

Jag delar uppfattningen att stadshypotekskassans upplåningsrätt nu är otillräcklig med hänsyn till den utlåningsverksamhet som kan förutses

under åtminstone de närmaste två åren. I likhet med kassan och remissinstanserna anser jag att upplåningsrätten på samma sätt som tidigare bör ökas genom en höjning av grundfonden. Jag förordar att stadshypotekskassans grundfond höjs med 2 miljarder kr. från nuvarande 8,5 miljarder kr. till 10,5 miljarder kr. Detta förutsätter att 13 § SL ändras och att fullmäktige i riksgäldskontoret utfärdar en ny garantiförbindelse.

Jag vill erinra om att en höjning av grundfonden endast formellt ökat möjligheterna till upplåning. Denna upplåning sker genom lån mot obligationer men kan också – som i betydande omfattning f. n. görs för att finansiera upplåning för oprioriterade ändamål – ske genom lån mot reverser eller på annat sätt. Den faktiska upplåningen får liksom hittills anpassas till utvecklingen av den allmänna kreditpolitiken och den emissionskontroll som riksbanken kan utöva.

Som kassastyrelsen konstaterat i sin skrivelse är möjligheten att lämna statliga lån enligt bostadsfinansieringsförordningen större än den möjlighet stadshypoteksföreningarna har att lämna lån enligt 19 § SL. Föreningarna får sålunda inte ge lån till landstingskommuner eller församlingar och samfälligheter som avses i lagen om församlingsstyrelse. När stadshypoteksföreningarnas ändamål år 1976 utvidgades till att omfatta lån även till kommuner påpekade föredraganden (prop. 1975/76: 158 s. 14) att det blivit allt vanligare att kommunerna själva direkt äger vissa objekt som finansieras med statliga lån. Det kan vara fråga om pensionärsbostäder, barn-daghem, fritidshem och lokala centrumanläggningar såsom byggnader för skolväsendet. Eftersom statliga lån och bidrag inte täcker hela låneunderlaget eller pantvärdet finns det behov av lån för återstoden, t. ex. genom stadshypoteksinstitutionens medverkan.

Motsvarande skäl kan åberopas i fråga om landstingskommunerna, församlingarna och de kyrkliga samfälligheterna. För landstingskommunernas del kan det t. ex. vara fråga om att finansiera uppförandet av pensionärshem. Församlingarna och de kyrkliga samfälligheterna har behov av att kunna bygga prästbostäder, i regel i form av småhus. Jag förordar därför att föreningarna ges rätt att ge även dessa lån utan in-tecknings-säkerhet.

När ett lån hos en stadshypoteksförening i en fastighet som en kommun förvärvat skall konverteras uppstår enligt stadshypotekskassan problem om fastigheten inte är statligt belånad. I skuldebrevet för det nya lån, som träder i det gamlas ställe, torde kommunen inte kunna pantförskriva de pantbrev som föreningen redan innehar. Förfarandet räknas nämligen som en ny pantförskrivning. Enligt 4 kap. 7 § kommunallagen (1977: 179) får en kommun inte upplåta panträtt i sin egendom till säkerhet för fordran. Enda möjligheten i sådana fall skulle därför vara att lånet lämnas utan säkerhet. Enligt 31 § SL får emellertid lån till en kommun lämnas utan säkerhet endast för bebyggelse som finansieras med statliga lån. Om fastigheten inte finansieras med statliga lån får således föreningen inte lämna det nya lånet

utan säkerhet. Som kassan påpekat i sin skrivelse medför detta att föreningarna i detta fall saknar författningsstöd för att konvertera hypotekslån som förfaller. Jag delar kassans uppfattning att denna olägenhet bör undanröjas. Detta kan enklast ske genom att i 31 § föreskrivs att stadshypoteksförening får lämna lån till kommun m. fl. även för omsättning av lån som tidigare lämnats mot in-teckningssäkerhet. Samtidigt bör terminologien i SL anpassas till vad som gäller enligt jordabalken. Dessutom bör av redaktionella skäl dels 31 § ändras något, dels en ny paragraf, 32 §, föras in i lagen.

De föreslagna lagändringarna får anses vara av så enkel beskaffenhet att lagrådsgranskning inte är påkallad.

3 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att

1. antaga inom ekonomidepartementet upprättat förslag till lag om ändring i lagen (1968: 576) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar,
2. bemyndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att utfärda en garanti-förbindelse på 10,5 miljarder kr. att utgöra stadshypotekskassans grundfond i stället för den nuvarande förbindelsen på 8,5 miljarder kr.

4 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga de förslag föredraganden har lagt fram.

Bilaga 1

Konungariket Sveriges Stadshypotekskassa

1981-10-21

Till statsrådet och chefen
för ekonomidepartementet

I 13 § lagen (1968: 576) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar stadgas att staten som grundfond för kassan ställer till förfogande en av riksgäldsfullmäktige utfärdad garanti-förbindelse på åtta och en halv miljarder kronor. Enligt bestämmelse i lagens 7 § får sammanlagda beloppet av kassans låneskuld ej uppgå till mera än tio gånger beloppet av grundfonden.

Kassans låneskuld får sålunda enligt bestämmelserna uppgå till 85 miljarder kronor. Den utelöpande obligationsskulden och skulden enligt utgivna kapitalmarknadsreverser uppgick den 16 oktober 1981 till cirka 80,4 miljarder kronor respektive cirka 1,7 miljarder kronor. I beloppet ingår försålda men ej likviderade obligationer respektive reverser. Med hänsyn härtill uppgick den outnyttjade upplåningsrätten den 16 oktober 1981 till cirka 2,9 miljarder kronor.

De anförda siffrorna aktualiserar frågan om upplåningsrätten.

Följande uppställning visar utvecklingen under senare år av kassans obligationsskuld och låneverksamhet:

År	Belopp utelöpande: obligationer kapitalmarknads- reverser (vid slutet av resp år)		Nettoökning av utestående hypo- tekslån	
	mkr	mkr	mkr	%
1970	25 951		3 494	15,6
1971	29 733		4 282	16,5
1972	32 364		2 901	9,6
1973	36 074		3 418	10,3
1974	40 622		4 789	13,1
1975	45 207		4 735	11,5
1976	49 452		4 512	9,8
1977	54 841		5 313	10,5
1978	61 409		6 743	12,1
1979	67 656		6 312	10,1
1980	73 037	713	6 141	8,9
1981 (16/10)	80 446	1 687	6 011	

Anm. I beloppen utelöpande obligationer och kapitalmarknadsreverser har räknats in vid resp. tidpunkt försålda men icke likviderade obligationer och reverser.

Som framgår av tablån har låneverksamheten fortsatt att öka. Tillväxten i obligationsskulden och reversskulden kan för hela 1981 uppskattas till minst nio miljarder kronor. Kassen bör vara beredd att under 1982 möta låneanspråk av minst samma storlek som under de senaste åren. Det skall också framhållas att beloppet av de balanser inneliggande beviljade låneansökningar, som kassen huvudsakligen till följd av läget på kapitalmarknaden inte kunnat effektuera uppgår till ca 9 miljarder, varav närmare 7 miljarder utgör prioriterade lån. Kassans upplåningsmarginal torde därför få anses som otillräcklig. Kassen utgår från att en vidgning av marginalen liksom tidigare bör ske genom en höjning av grundfonden.

Vad gäller den ifrågasatta höjningens storlek kan erinras om att låneanspråken i främsta rummet är beroende av bostadsbyggandets omfattning. Det är angeläget att stadshypoteksinstitutionen kan fullfölja sina uppgifter inom slutfinansieringen av bostadsbyggandet. Långgivningens närmare omfattning och inriktning blir beroende av bl. a. den allmänna kreditpolitiken. Med hänsyn till den emissionsverksamhet som kan förutses under den närmast följande tvåårsperioden föreslår styrelsen att höjningen av grundfonden bör ske med ett belopp av minst två miljarder kronor till tio och en halv miljarder kronor.

I detta sammanhang vill styrelsen ta upp en annan fråga som rör stadshypoteksföreningarnas långivningsmöjligheter. Genom ändring år 1976 i 19 och 31 §§ lag (1968: 576) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar vidgades föreningarnas ändamål till att omfatta även lån åt samfällighetsföreningar och kommuner. Lån till kommun får dock endast lämnas för bebyggelse som finansieras med stöd av statligt bostadslån eller statligt lån för anordnande av allmän samlingslokal. Kassastyrelsen konstaterar emellertid att möjligheten att lämna statliga lån enligt bostadsfinansieringsförordningen (1974: 946)* är mer omfattande än den långivningsmöjlighet som gäller för stadshypoteksföreningarna. Enligt bostadsfinansieringsförordningen (18 och 25 §§) kan statligt bostadslån bl. a. lämnas åt kommun och landstingskommun och till sådan församling eller samfällighet som avses i lagen (1961: 436) om församlingsstyrelse. Efter vad kassastyrelsen kan förstå torde även den förutsättningen gälla för ifrågavarande lån att den del av finansieringsbehovet som inte täcks av det statliga lånet skall finansieras genom sedvanlig bottenlånggivning av bottenlåneinstitut. Emellertid medger den för stadshypoteksinstitutionen gällande författningen inte långgivning till vare sig landstingskommun eller sådan församling eller samfällighet som avses i lagen (1961: 436) om församlingsstyrelse. Enligt styrelsens uppfattning är det ett uttalat önskemål att förutsättningarna för den statliga bostadslångivningen och bottenlångivningen bringas i överensstämmelse på dessa punkter.

* Senaste lydelse SFS 1980: 329.

Enligt 4 kap. 7 § kommunallagen (1977: 179) gäller bl. a. att kommun eller landstingskommun inte får upplåta panträtt i sin egendom. I samband med förvärv av en fastighet får emellertid kommun eller landstingskommun överta betalningsansvaret för lån som tidigare tagits upp mot säkerhet av panträtt i fastigheten. Enligt 31 § lagen om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar gäller vidare som en förutsättning för förenings möjlighet att ge lån åt kommun att bebyggelsen är finansierad med statligt bostadslån.

I samband med att kommun har förvärvat en fastighet som häftar som pant för lån hos stadshypoteksförening har fråga uppkommit om konvertering av lånet kan ske när det förfaller till betalning. Konvertering av ett hypotekslån sker normalt – för det fall inte lånet slutamorterats enligt amorteringsplanen – vid lånetidens utgång genom att det förfallande lånet betalas tillbaka och att ett nytt lån tas upp på samma belopp.

I det nya skuldebrevet pantförskriver låntagaren/fastighetsägaren de pantbrev som föreningen sedan tidigare innehar. Det är här frågan om en ny pantförskrivning, vilket bestyrks enligt styrelsens uppfattning av vad föredragande statsrådet anför (s. 38) i proposition 1971: 179 med förslag om *ändring i jordabalken***.

Om kommunägda fastigheter inte är statligt belånade saknar således stadshypoteksföreningarna författningsstöd för att kunna konvertera förfallande hypotekslån. Enligt styrelsens uppfattning är en sådan ordning inte ändamålsenlig och bör lämpligen kunna lösas genom att föreningarna vid omsättning av lån får lämna kommun nytt lån utan inteckningssäkerhet och utan avseende på om fastigheten är statligt finansierad eller inte.

Mot bakgrund av det anförda hemställer styrelsen att 13, 19 och 31 §§ i lagen (1968: 576) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar erhåller följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §

Som grundfond för kassan ställer staten till förfogande en av riksgäldsfullmäktige utfärdad garanti-förbindelse på åtta och en halv miljarder kronor.

Som grundfond för kassan ställer staten till förfogande en av riksgäldsfullmäktige utfärdad garanti-förbindelse på *tio och en halv* miljarder kronor.

19 §

Stadshypoteksföreningen har till ändamål att lämna lån mot säkerhet av inteckning i fast egendom eller tomträtt och lån åt samfällighetsförening eller kommun samt att driva

Stadshypoteksföreningen har till ändamål att lämna lån mot säkerhet av inteckning i fast egendom eller tomträtt och lån åt samfällighetsförening eller kommun, *landstings-*

** Jfr även Westerlind. Kommentrar till jordabalken kap. 6, Stockholm, 1977, s. 214 ö.

annan verksamhet som står i samband därmed.

kommun och sådan församling eller samfällighet som avses i lagen (1961:436) om församlingsstyrelse samt att driva annan verksamhet som står i samband därmed.

31 §

Till samfällighetsförening eller kommun för stadshypoteksförening lämna lån utan in-teckningssäkerhet. Lån till kommun får dock lämnas endast för bebyggelse som finansieras med stöd av statligt bostadslån eller statligt lån för anordnande av allmän samlingslokal.

Till samfällighetsförening, kommun, *landstingskommun och sådan församling eller samfällighet som avses i lagen (1961:436) om församlingsstyrelse* får stadshypoteksförening lämna lån utan in-teckningssäkerhet. Lån till kommun, *landstingskommun eller sådan förvaltning eller samfällighet som avses i lagen (1961:436) av församlingsstyrelse* får dock lämnas endast för bebyggelse som finansieras med stöd av statligt bostadslån eller statligt lån för anordnande av allmän samlingslokal *eller såvitt gäller omsättning av tidigare upptaget lån avseende fastighet som förvärvats.*

Samfällighetsförening får ej beviljas lån till högre belopp än det vartill med hänsyn till 30 § första och tredje styckena lån mot in-teckningssäkerhet sammanlagt kunnat lämnas för de fastigheter och tomt-rätter som har del i samfälligheten. Kommun får ej beviljas lån till högre belopp än som hade kunnat utgå, om lånet hade lämnats mot in-teckningssäkerhet med företråde fram-för det statliga lånet.

Samfällighetsförening får ej beviljas lån till högre belopp än det vartill med hänsyn till 30 § första och tredje styckena lån mot in-teckningssäkerhet sammanlagt kunnat lämnas för de fastigheter och tomt-rätter som har del i samfälligheten. Kommun får ej beviljas lån till högre belopp än som hade kunnat utgå om lånet hade lämnats mot in-teckningssäkerhet med företråde fram-för det statliga lånet.

Lån får lämnas till samfällighetsförening eller kommun i form av byggnadskreditiv. Första stycket och andra stycket första meningen äger därvid motsvarande tillämpning.

Lån får lämnas till samfällighetsförening eller kommun även i form av byggnadskreditiv. Första stycket och andra stycket första meningen äger därvid motsvarande tillämpning.

I behandlingen av detta ärende har deltagit styrelsens ordförande N Erik Åqvist samt ledamöterna Tryggve Ahlgren, Edmund Gabriellson, Evald Eklöf, Sven Gustafson, Georg Ringström, Yngve Sundell och Lennart Warberg.

STYRELSEN FÖR

KONUNGARIKET SVERIGES STADSHYPOTEKSKASSA

N. Erik Åqvist

Georg Ringström

/Mats Rönnberg